

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, (I. Barbacaru)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (I. Muruianu, V. Efros, N. Budăi)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (Iu. Sîrcu, N. Vascan, L. Gafton)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând cererea de revizuire declarată de Vasile Bobeico,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Petcu
împotriva lui Vasile Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție prin care
s-a declarat inadmisibil recursul declarat de Vasile Bobeico,

c o n s t a t ă:

La 13 iulie 2016 Valerii Petcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Vasile Bobeico cu privire la încasarea sumei de 3 000 de lei, cu titlu de cheltuieli
de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, Valerii Petcu a susținut că a avut calitatea de pârât în
dosarul civil nr. 2-763/15 intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile
Bobeico și examinat de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, pe parcursul a patru
ședințe de judecată.

Reclamantul a indicat că în cauza civilă menționată supra, în cadrul căreia a
avut câștig de cauză, a fost reprezentat de avocatul Constantin Tănase, cu care a
încheiat contractul de asistență juridică la data de 01 iunie 2015, în temeiul căruia a
achitat avocatului suma de 3 000 de lei în temeiul actului de executare a lucrărilor.

Reclamantul Valerii Petcu la 03 noiembrie 2016, a depus cerere prin care a
solicitat și încasarea sumei de 112, 2 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 10 martie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani s-a
respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Petcu
împotriva lui Vasile Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

La 10 martie 2017, Valerii Petcu a declarat apel împotriva hotărârii din data de
10 martie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul
declarat de Valerii Petcu, s-a casat integral hotărârea din 10 martie 2017 a
Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Petcu împotriva lui

Vasile Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat din contul lui Vasile Bobeico în beneficiul lui Valerii Petcu, suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 02 februarie 2018, Vasile Bobeico a declarat recurs împotriva deciziei din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat inadmisibil recursul declarat de Vasile Bobeico.

La 21 ianuarie 2019, Vasile Bobeico a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea încheierii contestate și a deciziei din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 10 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul Vasile Bobeico a indicat că prin neexaminarea recursului declarat, instanța de recurs i-a limitat dreptul de acces liber la justiție garantat de prevederile Constituției RM, legislației naționale și CEDO și nu a obținut răspuns explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins.

Revizuentul a invocat că a întreprins acțiuni concrete pentru obținerea răspunsului cu privire la concretizarea practicii aplicării corecte a prevederilor art.96 Codului de procedură civilă, în baza art.17 Cod de procedură civilă, însă nici prin răspunsul nr.6/2-44/17 din 28 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție și nici prin încheierea contestată, nu a fost emis avizul consultativ.

Revizuentul Vasile Bobeico a indicat că prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost obligat să achite cheltuielile pentru asistență juridică nejustificate și neîntemeiate, în baza documentului executoriu, nr.2-1420/17 din data de 02 noiembrie 2017 și conform deciziei Oficiului Teritorial Chișinău al CNAJGS din 31 octombrie 2018.

La fel, revizuentul a menționat că instanța de recurs eronat a constatat că Valerii Petcu a fost reprezentat de un avocat din oficiu numai anterior angajării avocatului Constantin Tănase, ori în cererea de recurs s-a invocat că lui Valerii Petcu i-a fost acordată asistență juridică calificată de stat, pe tot parcursul examinării cauzei, fapt confirmat prin copia raportului de acordare a asistenței juridice calificate de avocatul Liliana Bînzari din 18 mai 2016.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Vasile Bobeico este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Colegiul judiciar a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie

pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda*, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza *Eriksson vs Suedia*, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza *Pönkä vs Estonia*, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Art. 446 al Codului de procedură civilă, stabilește că pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Astfel, în urma modificărilor operate, prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, la art. 446 și 448 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. În același context, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă prevede că, încheierea de inadmisibilitate nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul indică că prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost considerată inadmisibilă cererea de recurs depusă de Vasile Bobeico, în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Astfel, recurentul Vasile Bobeico a respectat cerințele specificate la articolul 433 a¹) – d) din Codul de procedură civilă, iar completul de admisibilitate nu a avut obiecții în această parte.

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Nikitin vs Rusia*, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza *SC „Textinc” SA vs România*, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

Or, conform jurisprudenței constante a CtEDO, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Ryabykh vs Rusia*, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza *Pravednaya vs Rusia*, hotărârea din data de 18 noiembrie 2004, § 25; cauza *Giuran vs România*, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Vasile Bobeico.

Colegiul relevă că, deși legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, dar practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă declare revizuire, când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă sau în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Colegiul menționează că, legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire de control judiciar asupra încheierii de inadmisibilitate, iar cererea de revizuire depusă de Vasile Bobeico este declarată împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Vasile Bobeico a fost declarat inadmisibil.

Respectiv, cererea de revizuire depusă de Vasile Bobeico este declarată împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Reieșind din cele menționate supra și din prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuirea depusă de Vasile Bobeico urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vasile Bobeico, împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Petcu împotriva lui Vasile Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan